

πρᾶμα νὰ γενῇ πάλι ἔνα καθὼς ἥτονε ἀ / πόνα μπρῶτον πρεμετάροντας οἱ αὐτοὶν κοπιαστάδες ὅτι τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ δουλε / ύουν καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ νὰ τὸ σπέρνου χειμωνικὸν / [καὶ] καλοκαι / ρινὸ / καὶ τὴν νιτράδα ποὺ ξεπεστείλειν ὁ / Θεὸς νὰ τὴν μοιράζουν εἰς τὴν μέσην τος ἵσια πρὸς ἵσια καὶ τὴν μπάρτη τῷ νοικοκυρῶν νὰ / τὴν ἐπηγαίνου εἰς τὸ σπίτιν τῷ νοικοκυρῶν ἥγου στὸ Σανκρὶ καὶ νὰ παῖρουν θέλημα πάντα τῷ νοικο / κυρῶν σὲ θέρος καὶ ὄλώνι καὶ κάνοντάς τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα νὰ τούχουν καὶ αὐτοὶν καὶ / οἱ κληρονόμοιν τος παΐδιων παιδιῶν καὶ τὰ ἔξῆς. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν οἱ μερίδες ἔμειναν κον / τέτοιν καὶ ἀνεπαμένοι ντεφεντέροντας πάντα οἱ νοικοκυροὶν τοὺς κοπιαστάδες εἰς / κάθεν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὰ ἔξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιο / πίστων μαρτύρων ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἀφέντης πρὲ Χουρσῆς.

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ἀνωθεν —

/ — Θεοδωρῆς Τάγαρης μάρτυρας τάνωθεν

/ — πρὲ Χρουσῆς Γάτος βεβαιώνω ὡς ἀνωθεν

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

830

Προικοσύμφωνο

φ. 439^r - 440^v

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ Χριστοδουλάκη.

/ Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Γίοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογη / μένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ / Γεναρίου 17/ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου μισέρ Χρουσῆν Φρανγγόπουλου συνφωνίᾳ ὑ / πανδρείας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλουν καὶ ποιοῦν τὰ κάτωθεν ὄνοματισμένα / μέρην ἥγου ἡ εὐ / γενεστάτην κυρία [[τὸ]] Φλουρεντζάκη / θυγάτηρ / ποτὲ Γιωρ / γίου / Σιγάλα ζητεῖν τὸν εὐγενῆ μισέρ / Χριστοδουλάκη Ἀμάη ο διὰν ἀντραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὅρίζειν ἡ ἀ / γία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. Οὕτως καὶ ὁ εἰρημένος μισέρ Χριστο / δουλάκης ζητεῖν τήνε αὐτὴν κυρία [[τὸ]] Φλουρεντζάκη ο διὰ γυναίκαν του νόμιμον / καὶ εὐλογητικὴν καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ιεροὶν νόμοιν τῆς καθολικῆς καὶ ἀ / ποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ εύρισκουνται καὶ τὰ δύο μέρην ὅρφανοι / ἀπὸ μητέραν καὶ πατέραν ἔκαμαν καὶ τὰ δύο μέρην ἀβαντάρια καὶ ἔγραψαν / καὶ τάξουν τὰ ὅσαν ἔχουν ἀπὸ γονικάν τοις καὶ ἀπὸ λόγουν τοις τὰ

όποια ἀβαντάρια ἐπρεζενταριστήνκασιν ἔνμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξ[ιο] / πίστους μαρτύρους καὶ ἐσηγώσανμέν τα καὶ βάνομέν τα καὶ κάνομε τὸ παρὸν προικονσύνφωνον / καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν ἡ εἰρημένη κυρία [[τι]] Φλουρεντζάκη καθὼς δηλοῖ τὸ ἀβαντάριόν της / εἰκόνες δύο ἡ μία ὁ μέγα Ταξιάρχης καὶ ἡ ἄλλη ὁ ἄγιος Γεώργιος ἔτι τὰ σπίτια δύο τὴν / σήμερον κάθουνται γονικάν της ἀνώγια κατώγια, κασέλες πέντε οἱ τρεῖς καρένες καὶ / οἱ δύο φελουριές καὶ ἕτερες κασελέτες δύο ὅλες ἑφτὰ καὶ σκάνιο ἔνα καρένιον / καὶ σκανυπέλα τρία, μπάνικον ἔνα, κατρέφτες τέσσερις οἱ τρεῖς χρυσοίν καὶ ὁ ἄλλος μαῦρος / καὶ ἔνα ρουστέλον χρυσὸν μὲ τρία γυαλιά πούναι ὅλα πέντε, βατζέλια δύο καν / τηλιερόλυγους δύο καὶ καντηλιέρια ἔξεσεντόνια ζευγάρια δέκα τὸ ἔνα κον / κινοκέντητα καὶ τ' ἄλλα κεντητά, διάφορα μαξελάρια ζευγάρια ἔννιὰ κεντητά / καὶ ἔνα ζευγάρι κοκκινοκέντητα μὲ χουρσογορδέλες ὅλα δέκα, κουρτίνες ἑφτὰ ἡ μία / κοκκινοκέντητη, ἡ ἄλλη μαυροκέντητη καὶ οἱ ἄλλες κεντητὲς βαριές, παπλώματα τρία / τὰ δύο μεταξωτὰ κόκκινο καὶ κίτρινο καὶ τὸ ἄλλο λινὸ γερανιόν, τιλάρια δύον μὲ / τὸ μαλλί προσκεφαλάδες δέκα, πουκάμισαν δέκα κεντητά, μπόλιες κεντητὲς / δεκαννιὰ καὶ ἔνα τουλουπάνο ὅλες εἴκοσιν μπουστομπράτζολα ζευγά / ρια ἑφτὰ τὸ ἔνα ταγιάδα μὲ μαργαριταρένια μπρατζόλια τὸ ἄλλο κόκκινα / βελοῦδα βενέτικα μὲ τὰ βαριὰ χουρσογορδελιάσματα τὰ δύο ζευγάρια πρά / σινα βελοῦδα καὶ ἕτερον χρυσογορδελένο μὲ μπρατζόλια κεντητά καὶ δύο / ζευγάρια μπροκάδα χρυσᾶν ὅλα ἑφτά, στομαχικοὶ ἑφτὰ κεντητοὶ βελοῦδοιν καὶ μπρο / κάδοι, μαγέτες ἀργυρὲς πέντε μπούστον καὶ ἀλυσίδα τοῦ βουκλωμάτου ἀργυρὴν / καμιζόλες τρεῖς ἡ μία κόκκινη ροζιὰ μὲ τζή κουρτουπίζες βελοῦδες πράσινες / ἡ ἄλλη καμουγῆς κόκκινος βενέτικος μὲ τὸν μποδόγυρον καὶ ἡ ἄλλη τζαμπελέτο τῆς / ἀγγούρας φίνο μὲ τὰ νερὰ καὶ μὲ τὸν μποδόγυρον, ποδιὲς ψηλὲς τρεῖς ἡ μία / μὲ χρουσογορδέλες ἡ ἄλλη μὲ τὰ κουμπιὰ καὶ ἡ ἄλλη μὲ τζί μέριζες, ποδιὲς δίμιτες / καὶ λινὲς δώδεκα, κάρτζες ροζιές ζευγάρια δύο τὸ ἔνα μὲ τρία μπλεχτὰ καὶ / τὸ ἄλλο μὲ δύο, φακιόλι μαργαριταρένο ἔνα, κολλαΐνα φαναράτην μαργαριτα / ρένη μία, ἔνα χαρχάλι μὲ στύλους, σκολαρίκια ζευγάρι ἔνα βαριὰ μαρ / γαριταρένιο, λαιμὸ ἔνα μὲ τὸ καρφὶν δύο κλωνῶ, μία καδενέτα μαλαμα / τένη, δακτυλίδια δώδεκα μαλαματένια τὰ τρία βουλωτήρια καὶ τὰ ἄλλα μὲ π[[ρ]]έτρες διάφορες ὅλα δώδεκα, κουταλομπουντάρελλα ἀργυρὰντου / -ζίνες δύο, κούπα ἀργυρὴ μία ἥγου ντατζόνη, ταβλομάντηλα μεγάλα τοῦ / παστοῦ πέντε καὶ πετζέτες ντουζίνες δύο πιάτα μαρμαρένια ντουζίνες τρεῖς / καὶ ἀπλάδενες ντουζίνα μία, ἀλατζερὰ τέσσερα καὶ ἕτερα τῆς μαλγιόκας καὶ / γυαλικὰ ὄνοῦς σπιτιοῦ στολὴ τῆς σουγατζίας τὸ ἀμπέλι τὸ γονικόν της στὸ Σα / λοῦκον γροικᾶται ἐδικόν της καὶ ἔνα χωράφιν στὰ Πετράδια καὶ τοῦτον γονικόν της, ἔτερο / χωράφιν στὸ λειβάδι λεγόμενο τζί Μπουγάδες, ἔνα περιβόλι στὴν Δρυμαλία γονικόν της/ΗΝΛ

καὶ ἔτερον περιβολάκι ἐκεῖ σιμὰ μὲ τὴν κατοικία εἶναι ἀγορὰ τοῦ πατέρων τῆς μα / -
σαρίες καὶ συρμὲς τοῦ σπιτιοῦ ἀπ' ὅτιν χρειάζεται μία νοικοκυρὰ κατὰ τὴν κοντε-
τζί / ὃν τῆς καὶ ἔνα μουρτάρι μπρότζινο, ἀκόμη καὶ ξυλοβούτζια τέσσερα ταῦτα
πάντα / καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων τῆς, ἀκόμα καὶ τὸ χωράφιν ὅπού εἶναι ἀπὸ μέρος
τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς / τοῦ ποτὲ Μιχελέτου νὰ εἶναι τῶν ἐδυονῶ ἀδελ-
φάδω Φλουρέντζας καὶ Ἀντριάνας τὸ ὅποιο χωράφιν εἶναι διὰ / χρέος ρεάλια εἴκο-
σιν πέντε.

/ = 'Απὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος ζητᾶ καὶ ὁ ἀφέντης ὁ Χριστοδουλάκης τοῦ ἀφέντη
τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας / τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν μακαρίτων τῶν γονέων του
τὴν εὐχὴν τος. "Επειτα εἰς ὄνομα προίκας / ἀρχὴν τὶς δύο κάμαρες μὲ τὰ κατώγιαν
τος εύρισκόμενες δύμπρὸς εἰς τὸν Τίμιον / Σταυρὸν ἡ μία ἀγορά του ἀπὸ ποτὲ Πῶλο
Τζαρουχᾶ καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν μπα / πποῦ του. 'Ακόμη τὸ ἀμπέλι
ὅπού ἔχειν στὸ μέρος τῆς Ἀλυκῆς τὸν σύνμπλιο τοῦ ποτὲ / 'Αθανάσην τοῦ Μηνιάτη.
'Ακόμη τὰ δύο κομμάτια τὰ ἀμπέλια στὰ Καλαμούρια / τὰ σύνμπλια τοῦ ποτὲ
παπᾶ Νίκου Γοργογύρην καὶ ἐμένα τοῦ Ἰωάννη Μηνιάτην. — 'Ακόμη / τὰ τρία
κομμάτια τὰ λειβάδια ὅπού ἔχουν ἀπὸ τῆς Μαυρομμάταινας τὰ σύν / μπλια τοῦ Πέζιου
καὶ σύνμπλια ἔνα τὸ ἄλλο τος. 'Ακόμη τὰ χωράφια τοῦ Ἀγίου Σιν / δέρου. 'Ακόμη
ἔτερα χωράφια στ' Ἀπάνω Λαγγάδια τάχουν ἀπὸ τῆς Κοντοπεραίνας / μὲ πηγάδιν
καὶ συκιές καὶ ἐλιὰ. 'Ακόμη τὰ χωράφια εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου /
ἥγου στοῦ Λουρδᾶ τάχειν ἀπὸ τῆς μακαρίτης τῆς θείας του τῆς Ἔρήνης ἀφητά.
'Ακόμη / τὰ χωράφια στὸ Σανκρὶ λεγόμενα τοῦ Μαρινάκη, ἀκόμη τὰ χωράφια
στὸν "Α / γιο Μύρωνα, ἀκόμη τὰ χωράφια τοῦ Σαργοῦ εύρισκόμενα στὰ Κάτων Χω-
ριὰ μὲ / ἐκκλησία παλιὰ καὶ παλιόπυργον καὶ μιτάτον καὶ πηγάδιν καὶ συκιές.
'Ακόμη στὰ Κά / τω Χωριὰ χωράφιν τάχειν ἀπὸ τοῦ Μαυρογιάννη καὶ ἔχειν τὴν
'Αγία Ἀναστασία / μέσαν. 'Ακόμη ἔνα περιβόλι στὶς Μέλαινες μέσαν στὶς Μύλους
ποτιστικόν, ἀ / κόμη στὸ Δαμαλᾶ ἀμπέλι ἀπὸ τοῦ Μπουτζούρᾶ. 'Ακόμα στὸν ἵδιον
τόπο / τοῦ Δαμαλᾶ ἔνα χωράφιν, ἀκόμα στὴν Κοξακῆ ἔναν ἀμπέλι, ἀκόμα στὸν /
αὐτὸν ντόπον τῆς Κοξακῆς ἔνα χωράφιν, ἀκόμα καὶ πρόβατα καὶ ζῶα καματερὰ /
κεφάλια τριάντα νούμερο 30.— 'Ακόμα ἀγελάδες τέσσερις μὲ τὰ συρτάν τος μι-
σιά / ρικες, ἀκόμα καὶ ἔνα βόδι μοναχινόν του, ἀκόμα δύο φοράδες μισιά / ρικες
μὲ Νικολὸ Μπάγγαλο, ἀκόμα καὶ ἄλογα τρία τὰ δύον μοναχι / κάν του καὶ τὸ ἔνα
μισιάρικον μὲ τὸν κουνιάδον του τὸν ἀφέντη Χρουσάκη Γιουστι / νιάνο. 'Ακόμα
καὶ εἰς τορνέσια μετρητὰ ρεάλια δγδοήντα καὶ εἰς ἔνα / σκρίτον ρεάλια εἴκοσιν
ὅλα ἐκατὸ ήγου νούμερο 100. / 'Ακόμα τὸ φορτζέρι του μὲ / ροῦχαν τῆς φορεσιᾶς
του, ἀκόμα καὶ κρασοβούτζια δύο καὶ δύο μετζάνες / καὶ ἄλλες μασαρίες τοῦ σπι-
τιοῦ, ἀκόμα καὶ ἔνα τετάρτι τριὸ στὸ Δαμαριώνα / μὲ καὶ ἄλλους πόγχουν τὰ ἄλλα

τρία τετάρτια. "Οθεν τὸ παρὸν προικονσύνφωνο ἐδια / βάστην ἔνυπροσθεν τοῦ γαμ-
προῦ καὶ νύφης καὶ στέργου τον καὶ βεβαιώνουν το μὲν ὑπόγραμμά τος / καὶ μὲ
ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι θέλου γράψουν ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἔξῆς / κάνοντας
καὶ κοντετζιόνε ἀνάμεσόν τος τὰ αὐτὰν μέρην γαμπρὸς καὶ νύφην [ ] / μὲν καὶ
οἰκονομήσην ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς σαρκός τος τὰ δσαν [έτα] /-
ξασιν νὰ τὰ δώνου τῶν μπαιδίων τος, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμη καὶ ἐθέλασιν
μείνη ἄκληροι / τὰ πράματα ὅλα ποὺ ἐτάξασιν νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς πρόξιμους
ἐδικούς κατὰ τὴν μπαλαιά / συνήθεια καὶ τὰ ἔξῆς λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ὁ Θεὸς
νὰ μὴν τὸ ὄρίσην καὶ τύχην θάνατος εἰς περ / τοῦ ἄλλουν τος νὰ μὴν ἡμποροῦ νὰ
ἔχουν ἔξουσία παρὰ τριάτα ρεάλια νὰ δίνουνται διὰ / τὴν ψυχήν τος καὶ εἰς τὰ ἀπο-
δέλοιπαν τὰ πράματα νὰ στρέφουνται ντὲ λόνγγου εἰς τοὺς πρόξιμους ἐ / δικοὺς καὶ
νὰ μὴ μετεχένη τίποτις τῷ ζῶντι μέρειν.

/ — Νικολὸ Σιγάλας γράφω εἰς ὄνομα τῆς ἀδελφῆς μου Φλουρέτζας καὶ βεβαιώ-
νομε τὸ παρὸ προικοσύνφωνο ++

/ — Χριστόδουλος Ἄμαγης βεώνω τὸ παρὸ —

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ἀνωθεν —

/ — Κωνσταντῖνος Ἱερεὺς ὁ χαρτοφύλαξ μαρτυρῶ ὥς ἀνωθε —

/ — Χρουσῆς Σουμμαρίπας μάρτυρας —

/ — Πολυχρόνης Εύδαιμων μάρτυ / ρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

831*

φ. 441^Γ

/ Φ 477

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 3/ κατὰ
τὸ παλαιὸν εἰς / τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐγενεστάτης ἀρχόντισσας κερίας Γλέντας γή-
ρας συνβίας τοῦ ποτὲ / μακαρίτην Φαντῇ Ντακορόνια ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν τῆς
παρὼν καὶ ὁ ἀφέντης / Χρουσῖνος Γιουστινιάνος ἡ ὅποια ἀνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία
Γλέντα λέγειν πώς ἔχειν / ἔνα κομμάτιν ἀμπέλιν δεντρολογημένο μὲ μηλιές καὶ συ-
κιές καὶ ἀν ἔχην καὶ ἄλλα δέντροι εύρισ / κόμενον εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Σιφώνων
σύνυπλιο τοῦ ἀνωθεν ἀφέντη Χουσίνου τὸ ὅποιο / πρᾶμα λέγειν ἡ ἀνω εἰρημένη

* Η πρόξη αὐτὴ εἶναι διαγραμμένη, καὶ ἡμιτελής.

